

<i>preek</i>	12 februari 2023
<i>serie</i>	Wandelen met God
<i>thema</i>	Week 5: De pelgrimsbaan
<i>tekst</i>	Matteüs 6:33: Zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden.
liturgie:	
<i>gezongen votum, groet,</i> <i>gezongen amen</i>	Heer wees nabij de aarde heeft gebeeft (melodie: Liedboek 247)
<i>gebed om ontferming</i>	Opwekking 351 (Jesus put this song into our hearts)
<i>gebed om de Geest</i>	Kinderopwekking 112 (Hé, luister mee naar een nieuw verhaal; https://youtu.be/GrYnvBewBCA)
<i>kinderen naar hun club</i>	
<i>lezen Matteüs 6:25-34</i>	Hemelhoog 88 (Zoek eerst het koninkrijk van God; in canon)
<i>preek</i>	Kerkboek 100 (Juich, alle volken, prijs de Heer! met tegenstem)
<i>lezen HC 9:26</i>	Liedboek 978 (Aan U behoort, o Heer der heren, de aarde met haar wel en wee)
<i>dankgebed en voorbede</i>	
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	Opwekking 378 (Ik wil jou van harte dienen)
<i>zegen en gezongen amen</i>	

inleiding

We zijn alweer toe aan week 5 van het jaarthema: Wandelen met God.

Het gaat vanmorgen over 'de pelgrimsbaan'. Ik dacht bij 'de pelgrimsbaan' eerst aan de *weg* die een pelgrim aflegt. Maar toen ik het hoofdstuk ging lezen, ontdekte ik dat het gaat over het *werk* van de pelgrim. En die pelgrim: dat ben jij! dat ben ik! We zijn als pelgrims onderweg. Hoofdstuk 5 van het themaboek gaat over onze roeping, onderweg.

De preek bestaat uit drie onderdelen.

Eerst geef ik een voorbeeld (waarbij ik graag jullie reactie hoor).

Daarna luisteren we naar wat Jezus zegt in de laatste tien verzen van Matteüs 6.

Ik sluit de preek af met aandacht voor onze roeping.

voorbeeld

Soms krijgen mensen een heel moeilijk verzoek.

Een voorbeeld.

Een vrouw heeft geen eten meer in huis; geen geld om eten te kopen; geen burens die nog iets hebben; geen hulpverleners die te hulp schieten. De afgelopen jaren heb je je uiterste best gedaan om eten te vinden. Je bent heel zuinig geweest. Maar nu is alles op. Je hebt alleen nog een klein beetje meel in huis en een paar drupjes olie.

Probeer je dat eens in te denken!

Je besluit om samen met je zoontje wat hout te sprokkelen voor een vuurtje. Je kunt nog een laatste pannenkoek bakken en die wil je delen met je zoontje. En dan ga je samen met hem op bed liggen en wachten tot je samen dood bent.

Onvoorstelbaar is het!

Terwijl je hout sprokkelt, ontmoet je iemand die er goed uitziet; duidelijk iemand die de laatste jaren geen honger heeft geleden. Je zou hem willen vragen: help me alsjeblieft! heb je wat eten voor me? Maar die kans krijg je niet want hij zegt: 'Heb je wat water voor me? Want ik heb dorst!' Natuurlijk ga je naar huis om het voor hem te halen. Maar

dan roept hij je nog na: ‘O ja, ik heb ook honger! Heb je wat eten voor me?’ Je vertelt dat je nog één pannenkoek kunt maken en dat er dan niks meer is. En dan zegt hij: ‘Wil je eerst voor *mij* een pannenkoek bakken? Daarna kun je voor je zoontje en voor jezelf een pannenkoek bakken! Want God zegt dat er genoeg zal zijn voor ons alle drie, niet alleen voor vandaag, maar voor elke dag’.

Wat een moeilijk verzoek.

Ik weet niet hoe ik hierop zou reageren. Wat zou jij zeggen?

...

Jezus aan het woord

Wat Jezus hier zegt vind ik mooi maar tegelijk ook heel moeilijk.

Dat Hij zegt: wees niet druk in de weer voor je eten en je kleren! Dat Hij zegt: maak je geen zorgen over je leven of over je lichaam! (vers 25).

Dat gaat toch niet! als je geen eten en drinken hebt. Dat lukt toch niet! als al je spullen in één klap weg zijn. Dat is toch onmogelijk! als je niet meer in je huis durft te overnachten en daarom maar met je kinderen buiten blijft en daar wat probeert te slapen, in de kou. Hoe zo: maak je geen zorgen? Als je met een ramp te maken krijgt, maak je je juist ongelooflijk veel zorgen en dan maak je je juist ontzettend druk omdat je weet dat elke minuut telt. Dan ga je (desnoods met je blote handen) graven tussen de betonnen brokstukken om mensen onder het puin vandaan te halen, zo mogelijk levend, maar desnoods dood. Dan smeed je om hulp omdat je leven gevaar loopt. Dan ben je dankbaar voor ieder die zich voor jou druk maakt. Hoe *kan* Jezus dan zeggen: maak je maar geen zorgen over je leven of over je lichaam!?

En als je wel genoeg te eten en te drinken hebt? En als je wel genoeg kleren hebt? En als je wel lekker in je bed kunt liggen en geen last hebt van de kou? Maak je je dan *geen* zorgen over je leven of over je lichaam? Ik denk van wel. Je voelt ergens pijn en het gaat niet over en daarom besluit je om naar de dokter te gaan. Je gaat naar de winkel om eten te kopen en om kleren te kopen. Misschien spaar je voor een nieuwe auto. Of misschien ben je aan het bekijken hoe je straks verder moet als je ontslagen wordt, of als je met pensioen gaat. Dan ga je toch niet zeggen: ‘t komt wel! Dan tref je voorzorgsmaatregelen! Je bent druk in de weer voor morgen. En volgens mij is daar niks mis mee.

Dat Jezus zegt: ‘de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf’ (vers 34), dat vind ik daarom moeilijk.

Zijn voorbeeld van de vogels vind ik ook lastig.

Hij zegt in vers 26 dat de vogels niet zaaïen en niet oogsten. Dat zal wel kloppen. En ik heb nog nooit gehoord van vogels die een voorraadschuur bouwen. Maar vogels zitten toch niet stil te wachten? de snavel opengesperd, wachten, net zo lang tot het voedsel binnenvliegt in hun opengesperde snavel? Vogels zijn juist heel actief bezig om voedsel te verzamelen, voor zichzelf en voor hun jongen. En ik heb ook wel eens gehoord dat ze in de zomer extra veel eten zodat ze voldoende lichaamsvet hebben om de winter door te komen. Daarom begrijp ik niet goed wat Jezus ons wil leren met zijn verwijzing naar de vogels in de lucht.

Ik geloof dat ik er wel iets meer van ga begrijpen als ik het vervolg lees.

Eerst vers 27. Jezus zegt in vers 27: Hoe zorgzaam je ook bent, je wordt er echt niet langer door! Daar kun je ook weer je vraagtekens bij zetten. Als ouders hun kinderen geen goed eten geven, blijven die kinderen achter in de groei. Dus er is wel een verband tussen jouw zorgzaamheid en de lengte van je kinderen. Maar tegelijk is het niet zo dat als jij maar goed zorgt voor je kinderen dat dan je kinderen vanzelf wel groot worden. Er zit nog iets tussen. En *dat* wil Jezus gezegd hebben. Wat wij allemaal leveren aan zorg, dat moet door God gezegd worden. God is het, die een mens laat groeien. Dat is wat Jezus benadrukt in vers 27. Omdat een mens de neiging heeft om vooral te letten op z’n eigen zorgzaamheid, schuift Jezus dat maar eens helemaal aan de kant; daar geeft Hij nu

geen aandacht aan; want het moet ons duidelijk worden dat we alleen toekomst hebben als *God* voor ons zorgt.

En dan vers 28-30. Jezus verwijst in deze verzen naar de lelies en dan wordt het voor mij nog wat duidelijker. Juist in hoe de lelies mooi staan te zijn, zie je hoe God actief is. Die lelies doen zelf niks. Ze staan alleen maar te staan. Ze doen nergens hun best voor. Maar ze groeien en ze bloeien en ze staan er op den duur prachtig bij. Dat doet God. Zo werkt God.

Jezus wil je laten voelen dat je afhankelijk bent van God.

Daarom zegt Hij in vers 31 en 32: Maak je toch niet zo druk over je eten en je drinken. Wees toch niet zo gefocust op je kleren. Je hebt het *wel* nodig, dat wel! Zonder eten en drinken, en zonder kleren, gaat het niet. Je hebt het *echt* nodig. Je Vader in de hemel weet dat heel goed.

Maar laat de drukte over eten en drinken en kleding niet je leven bepalen! Jezus zegt in vers 33: Houd je bezig met Gods nieuwe wereld. Zet je ervoor in om het goede te doen. Dat is wat Hij van ons vraagt terwijl we samen op weg zijn naar Gods nieuwe wereld. En Jezus zegt er direct bij: Als je je bezig houdt met Gods nieuwe wereld, als je je ervoor inzet om het goede te doen, dan krijg je alles waar Hij het over gehad heeft (eten, drinken, kleren, alles wat je nodig hebt), dat krijg je erbij. Het is niet los verkrijgbaar. Het is bij God te krijgen en als je Hem zoekt en bij Hem schuilt, deelt Hij het uit, met gulle hand.

Iets daarvan zag je bij die vrouw die een heel moeilijk verzoek kreeg: die weduwe die met haar zoontje in Sarefat woonde en die aan de profeet Elia het laatste restje eten gaf dat ze nog had; omdat ze God zocht en God op zijn woord vertrouwde; daarna was er voor haar en haar familie elke dag genoeg omdat God dat beloofd had (1 Kon. 17:10-16).

Wat een God is Hij!

Daarom kan Jezus in vers 34 zeggen: ‘Voor de dag van morgen hoef je niet te zorgen want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf’. Wij hebben dagelijks onze handen vol aan iets heel anders. Jezus zegt: ‘Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad’. In de eerste editie van de NBV staat nog: ‘Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen last’ (d.w.z.: zijn eigen problemen). Gelukkig is dat nu verbeterd. Want Jezus heeft het hier niet over *problemen* waar we elke dag mee te kampen hebben, maar over *slechtheid* of *zonde* waar we elke dag tegen te strijden hebben en waar we soms door overspoeld dreigen te worden maar waarbij we de hulp van de heilige Geest vragen om onze zonde de baas te worden of om een andere mindset te ontvangen zodat we het goede doen.

God belooft dat Hij alles nieuw maakt, ook ons!

onze roeping

Als Jezus van je vraagt dat je in je leven Gods nieuwe wereld centraal stelt, hoe doe je dat in de praktijk?

Dat lijkt me een hele goeie vraag om eens over door te spreken in de diverse wijkgroepen.

Wat vraagt God van jou in jouw situatie? als het allemaal zo goed gaat en zo fijn gaat en zoveel tijd kost dat je er niet meer aan toe komt om te bedenken wat al jouw inspanningen te maken hebben met Gods nieuwe wereld ...

Hoe kun jij je laten inschakelen? als je het pijnlijke gevoel hebt dat je niet zo nuttig bent, dat je tot weinig in staat bent, dat het leven anders loopt dan je gewild had, dat je vol frustratie zit over jouw situatie ...

Ik weet niet of je het aandurft om over dit soort dingen te praten met elkaar. Maar ik denk dat het waardevol zou kunnen zijn, herkenning zou kunnen geven, tot gezamenlijk gebed zou kunnen leiden.

Probeer te ontdekken wat jouw roeping is.

Soms roept God mensen bij hun dagelijks werk vandaan, zoals Jezus dat deed toen Hij

een aantal vissers de opdracht gaf om alles waar ze mee bezig waren uit hun handen te laten vallen om Hem te volgen.

Maar meestal doet God het anders. Meestal laat Hij mensen gaandeweg ontdekken waar hun gaven en hun mogelijkheden liggen; brengt Hij je in contact met anderen; kom je erachter dat een bepaalde weg voor jou onbegaanbaar is maar stuit je ‘toevallig’ op een andere weg die precies bij je blijkt te passen; ontdek je wat jouw roeping is. Misschien is dat vooral wel: dat je christen bent in de situatie waarin jij je bevindt, Christus volgt in jouw dagelijkse leven waarin je te maken hebt met jouw dagelijkse keuzes..

Onze gemeenschappelijke roeping heeft Jezus een keer heel eenvoudig verwoord en daarmee wil ik nu afsluiten. Weet je waar het om gaat? voor ieder van ons afzonderlijk maar ook voor ons samen? Het gaat om twee dingen die onlosmakelijk aan elkaar verbonden zijn: leven voor God en geven om mensen.

Amen!